

INGEZONDEN.

DE ROTTERDAMSCHEN SPECIALISTEN EN DE C. O.

De vragen van collega VAN BRUGGEN naar aanleiding van mijn opstel over bovenstaand onderwerp (zie het nummer van 19 December 1914, bldz. 2053), ademen een verrassende bescheidenheid. Eerlijk gezegd, verwachtte ik, indien al mijn geschrijf eenig antwoord van de zijde van de C. O. zou worden waardig gekeurd, een klemmend betoog, dat de opneming der specialisten in de C. O. in het belang van den geneeskundigen stand niets minder dan een gebiedende eisch was; want de maatregelen en bepalingen, door de C. O. aanbevolen en door hoofdbestuur en algemeene vergadering aanvaard, zijn blijkbaar van die gedachte doortrokken. En nu luidt het: „Is het zoo zeker, dat er voor hen (d. z. de specialisten) geen bestuurseisch- en geen welstandsgrens-vraagstuk bestaat en dat zij dus niet thuis hooren in onze vakorganisatie?” Klinkt dit niet als een eerste aarzeling na een voorafgegaan rotsvast vertrouwen in de juistheid der bewering, dat zij er wel in thuis hooren? Of is het wellicht een laatste, nog niet overwonnen schroom, om het standpunt der Rotterdamsche specialisten als juist te erkennen? Dit zou toch een verrassend snel succes van mijn eenvoudig artikeltje zijn!

En wat nu de vragen zelf van collega VAN BRUGGEN betreft, kan ik niet zeggen, wat de specialisten daarop antwoorden. Ik schrijf niet namens hen, en acht mij ook niet geroepen, hun meening daaromtrent in te winnen. Maar met het feit van het protest der Rotterdamsche specialisten voor oogen (het is intusschen tot een protest gekomen) is het antwoord toch wel hieruit af te leiden, en de heer VAN BRUGGEN kan dit even goed als ik. Zij vragen blijkbaar niet, dat de maatschappij zal werken voor vrije specialistenkeuze en voor beperking van de welstandsgrens ter wille van de specialisten. Zij achten niet de gevaren, die voor hen de heer VAN BRUGGEN in de toekomst ziet, of gelooven er niet aan, of geven er de voorkeur aan die zelf te trotseeren, liever dan zich te stellen onder voogdijschap van hun collega's, de ziekenfondsartsen. Dat de laatste uitdrukking inderdaad niet te sterk gekozen is, bewijst weer het stukje van collega VAN BRUGGEN; slechts met een flauwen weerschijn echter van vroegere kracht, zooals reeds werd opgemerkt. Na, als leider van de C. O., omtrent de specialisten bij hen, zonder hen, en over hen beslist te hebben, wat hun rechten zijn en wat hun plichten, en de beschermende hand over hen te hebben uitgestrekt, meent hij nu hun te moeten wijzen, op wat hun eigenlijk belang is, en waarom zij die bescherming hebben te waardeeren.

Rotterdam, 20 December 1914.

W. SCHILPEROORT.

STEUN VOOR DE BELGISCHE COLLEGAE.

Ingekomen voor de Belgische collegae tot den 29sten December:

P. R. te A. f 25.—, H. H. te D. f 10.—, K. F. W. te W. f 40.—, N. J. G. P. te V. f 3.—, L. v. d. H. te 's-G. f 10.—, M. J. te A. f 10.—, L. F. C. A. te H. f 10.—, Th. S. te D. f 10.—, P. J. J. H. te N. f 10.—, J. v. d. H. te Z. f 10.—, J. B. d. I. F. te L. f 5.—, E. K. te Z. f 10.—, C. D. te 's-G. f 10.—, D. te G. f 25.—, C. F. de H. te 's-G. f 5.—, de R. te T. en S. te T. f 40.—, A. C. v. B. te D. f 10.—, S. H. te Z. f 5.—, A. J. A. T. te B. f 5.—, R. K. te A. f 10.—, J. L. te 's-G. f 3.—, M. B. R. te R. f 20.—, E. B. te V. f 10.—.

Tezamen met de vorige opgaven f 1323.50.

Meppel, 29 December 1914.

A. M. DHONT, penn. afd. M. en O.